

Sygn. akt VIII RC 362/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Paździoch

Protokolant: stażysta Jolanta Zych

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej D. J.

przeciwko M. J. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. J. (1) na rzecz małoletniej powódki D. J., urodzonej (...) w S., alimenty w kwocie po 950 (dziewięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 31 lipca 2017 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pobrać od pozwanego M. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 570 (pięćset siedemdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. zasądza od pozwanego M. J. (1) na rzecz powódki D. J. kwotę 2 278,80 (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 362/17

UZASADNIENIE

W dniu 31 lipca 2017 r. małoletnia D. J., zastępowana przez matkę D. G., wniosła do tutejszego Sądu pozew o zasądzenie od pozwanego M. J. (1) alimentów w kwocie po 1 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 10 sierpnia 2017 r. (k. 2-3). Nadto pismem z dnia 11 września 2017 r. powódka, reprezentowana przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, według norm przepisanych (k. 72).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała m.in. iż rodzice małoletniej powódki żyją w rozłączeniu od dnia 1 lutego 2017 r. i nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Pozwany opuścił rodzinę i nie łoży w stopniu wystarczającym na utrzymanie powódki. Pozwany na utrzymanie powódki przekazuje dobrowolnie kwotę po 600 zł miesięcznie (k. 4-5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 października 2017 r. pozwany M. J. (1), reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa o alimenty powyżej kwoty 600 zł miesięcznie, równocześnie kwestionując wysokość wydatków wskazanych przez stronę powodową (k. 100-105).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia D. J., urodzona (...) w S., jest dzieckiem pochodzącym ze związku konkubenckiego M. J. (1) i D. G.. Rodzice małoletniej powódki żyją w rozłączeniu. Strony ustaliły miejsce pobytu małoletniej powódki przy matce.

Niesporne, a nadto dowód:

1. odpis skrócony aktu urodzenia D. J., k. 10.

D. G. ma 38 lat, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest inżynierem do spraw zarządzania. Zatrudniona jest od dnia 2 listopada 2006 r. na umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, w Banku (...) S.A. w S., na stanowisku specjalisty. Za wykonywaną pracę w okresie od października 2016 roku do września 2017 roku otrzymywała przeciętne miesięczne wynagrodzenie w kwocie ok. 5 733 zł brutto, tj. ok. 4 093 zł netto miesięcznie. W wynagrodzeniu ujęta jest premia kwartalna w kwocie 1 000-1 500 zł. W roku 2016 osiągnęła dochód netto w kwocie 53 912 zł tj. ok. 4 493 zł miesięcznie, obliczony w oparciu o podstawę dla obliczania wysokości podatku w kwocie 59 517 zł, pomniejszoną o podatek należny w kwocie 10 157 zł i uwzględnieniu odliczeń od podatku. Poza wymienionymi, nie posiada żadnych innych dochodów. Oprócz małoletniej powódki nie ma na utrzymaniu żadnych innych osób.

Zaciągnęła kredyt na remont kapitalny mieszkania. Spłaca go w miesięcznych ratach w kwotach po 400 zł. Do spłacenia pozostała jeszcze kwota ok. 100 000 zł. Natomiast od rodziców zaciągnęła pożyczkę na spłatę pozwanego, zgodnie z zawartym z nim porozumieniem dotyczącym tzw. „rozliczenia konkubinatu”. Od września 2017 r. pożyczkę spłaca w ratach po 500 zł miesięcznie. Jednocześnie pozbywa się sprawnych sprzętów domowych i kupuje nowe.

Od lutego 2017 r. otrzymuje od pozwanego alimenty na powódkę, płacone dobrowolnie, w kwocie po 600 zł miesięcznie. Koszty utrzymania córki na chwilę obecną ocenia na 2 000 zł miesięcznie. Prognozuje wzrost kosztów ze względu na to, iż córka będzie odbierana z przedszkola przez wynajęte osoby. Myśli również o opiekunce do córki, ponieważ nie zawsze może zdążyć z pracy na czas i odebrać dziecko z przedszkola. Wbrew sprzeciwowi pozwanego, zapisała córkę do szkoły pływania. Opłata za semestr wynosi 400-500 zł.

D. G. jest osobą ogólnie zdrową. Nie ma żadnych przeciwwskazań do pracy.

W okresie od 29 grudnia 2016 r. do 20 kwietnia 2017 r. objęta była procedurą (...) wszczętą przez Policję. Była osobą, co do której istniało podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie. Osobą podejrzaną o stosowanie przemocy był pozwany M. J. (1). D. G. korzystała prywatnie z pomocy psychologa. Nie ma zdiagnozowanych żadnych zaburzeń. Uczestniczyła w psychoterapii indywidualnej. Koszt jednej sesji wynosił 100 zł.

Dowód:

1. przesłuchanie D. G., k. 170-171,
2. zaświadczenia o zarobkach, k. 179-180,
3. zeznanie PIT-37 za rok 2016, k. 181-183,
4. porozumienie dot. rozliczenia konkubinatu, k. 54-56, 118,
5. zaświadczenie Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Pomocy Rodzinie, k. 58,
6. zaświadczenie o uczestniczeniu w psychoterapii indywidualnej, k. 95.

D. G. wraz z małoletnią powódką mieszka w S. przy

ul. (...), w czteropokojowym mieszkaniu własnościowym o powierzchni 110 m². W mieszkaniu są dwie sypialnie oraz dwa salony połączone przejściowymi drzwiami, kuchnia, łazienka, korytarz i dwie garderoby. Powódka ma swój własny pokój. Za mieszkanie płaci czynsz w kwocie ok. 643 zł miesięcznie. Opłata obejmuje koszty zużycia zimnej wody, odprowadzania ścieków, wywóz odpadów, fundusz remontowy oraz opłaty za oświetlenie nieruchomości, utrzymanie czystości, konserwacje bieżące i wynagrodzenie zarządcy. Nadto ponosi opłaty za energię elektryczną w kwocie ok. 98 zł miesięcznie, za gaz, uwzględniając zróżnicowanie opłat w okresie letnim i zimowym (od grudnia 2016 r. do lipca 2017 r.), średnio w kwocie ok. 344 zł miesięcznie, za telewizję i (...) w kwocie ok. 98 zł miesięcznie, za telefon w kwocie 75 zł miesięcznie. Ubezpieczenie mieszkania wynosi 331 zł rocznie, tj. ok. 28 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 127 zł rocznie, tj. ok. 11 zł miesięcznie, użytkowanie wieczyste 213 zł rocznie, tj. ok. 18 zł miesięcznie. W okresie wyjazdów wakacyjnych ponosi koszty zakupu benzyny w kwocie 360 zł, tj. w odniesieniu do jednej osoby koszty wynoszą 15 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, łączne koszty utrzymania mieszkania wynoszą 1330 zł miesięcznie, a w części przypadającej na powódkę, w dwuosobowym gospodarstwie domowym, wynoszą one 1/2 kosztów tj. ok. 665 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie D. G., k. 170-171,
2. wymiar opłat za mieszkanie, k. 32,
3. potwierdzenia opłat czynszu, k. 29-31,
4. potwierdzenia opłat za energię elektryczną, k. 35-37,
5. potwierdzenie opłat za gaz, k. 38-40,
6. wykaz wniesionych opłat za gaz, k. 41,
7. potwierdzenia opłaty za TV i Internet, k. 49,
8. potwierdzenia opłaty za ubezpieczenie mieszkania, k. 98,
9. potwierdzenia opłaty za podatek od nieruchomości, k. 99,
10. potwierdzenia opłaty za wieczyste użytkowanie, k. 34,
11. potwierdzenia opłaty za telefon, k. 50-52.

Małoletnia D. J. ma 5,5 roku, uczęszcza do przedszkola publicznego przez okres 10 miesięcy w roku; w wakacje do przedszkola nie uczęszcza. W przedszkolu przebywa od poniedziałku do piątku od godz. 8.00 do godz. 16.00. Ma zapewnione 3 posiłki: I i II śniadanie oraz obiad. W związku z obowiązkiem przedszkolnym poniosła w okresie od września 2016 roku do czerwca 2017 roku koszty opłat za przedszkole w łącznej kwocie 1 357,80 zł tj. ok. 113 zł miesięcznie. Ponadto jednorazowo poniosła opłatę w kwocie 404 zł tj. 34 zł miesięcznie, obejmującą kartę pracy w kwocie 72 zł rocznie, wyprawkę w kwocie 100 zł rocznie, opłatę na radę rodziców w kwocie 200 zł rocznie oraz ubezpieczenie (...) w kwocie 32 zł rocznie. Jednorazowo poniosła również opłaty na składkę na dzień nauczyciela w kwocie 20 zł oraz na bilet na przedstawienie teatralne w kwocie 10 zł tj. łącznie ok. 2,5 zł miesięcznie.

Łączne koszty powódki związane z realizacją obowiązku przedszkolnego wynoszą 150 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie D. G., k. 170-171,
2. umowa o świadczenie usług w przedszkolu publicznym, k. 215-216,
3. zaświadczenie z przedszkola, k. 89, 115,
4. potwierdzenia opłat za przedszkole, k. 18-20, 193, 195.

Ponadto do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania małoletniej powódki należy zaliczyć na wyżywienie 300 zł miesięcznie, na zakup odzieży i obuwia 100 zł miesięcznie, na zakup kosmetyków i środków higieny 50 zł miesięcznie, na rozrywkę, zabawki i potrzeby kulturalne 50 zł miesięcznie, opłatę za tańce w kwocie 120 zł miesięcznie, wyjazdy wakacyjne w kwocie 140 zł miesięcznie, wyjazdy weekendowe w kwocie 800 zł na rok, tj. ok. 67 zł miesięcznie oraz na zakup leków 50 zł miesięcznie.

Małoletnia powódka jest dzieckiem ogólnie zdrowym, nie choruje na choroby przewlekłe. Na stałe nie przyjmuje żadnych leków. Jak każde dziecko, cierpi na różne infekcje, nie tylko w okresie jesienno-zimowym. Przez cały rok przyjmuje suplementy diety. W skali roku 2-3 razy korzysta z prywatnych wizyt lekarskich, koszty tych wizyt wynoszą ok. 300 zł. Nie są to jednak wydatki usprawiedliwione. W kwietniu br. powódka była hospitalizowana, koszty szpitalne i poszpitalne ponosiła jej matka.

Łączne indywidualne usprawiedliwione koszty utrzymania powódki wynoszą 877 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, całkowite usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą ok. 1 700 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie D. G., k. 170-171,
2. przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k. 226-227.
3. potwierdzenie opłaty za tańce, k. 26-28, 99, 199-200,
4. zaświadczenia lekarskie, k. 91, 217,
5. historia choroby, k. 218-220.

Pozwany M. J. (1) ma 40 lat, posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne. Zatrudniony jest od 1 września 2014 r. w (...) Bank (...) S.A. w S. na umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku starszego menedżera klienta zamożnego. Za pracę otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie brutto 8 000 zł miesięcznie oraz premię roczną w kwocie 2 000 zł, tj. ok. 167 zł miesięcznie. Wynagrodzenie pozwanego nie jest uzależnione od wyników sprzedaży. Pracodawca zapewnia pozwanemu prywatną opiekę zdrowotną. Pozwany nie otrzymuje żadnych świadczeń socjalnych ani dodatkowego wynagrodzenia rocznego. W okresie od stycznia do sierpnia 2017 r. (8 m-cy) otrzymał wynagrodzenie netto w kwocie 45 318,53 zł tj. 5 664,82 zł miesięcznie. Pozwany nie podejmuje dodatkowego zatrudnienia, ponieważ we wtorki i czwartki w godzinach od 17.05 do 21.00 opiekuje się córką. Ponadto wynajmuje jedno z trzech posiadanych mieszkań za kwotę 800 zł miesięcznie. Wobec powyższego łączne dochody netto osiągnięte przez pozwanego wynoszą ok. 6 465 zł miesięcznie. W roku 2016 osiągnął dochód w kwocie 95 104,54 zł. Po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy w kwocie 7 820 zł i składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 12 969,48 zł, dochód netto uzyskany przez pozwanego wyniósł 74 315,06 zł tj. ok. 6 193 zł miesięcznie. Ponadto w roku 2016 pozwany uzyskał dochód z najmu w kwocie 6 150 zł, co po odliczeniu podatku zryczałtowanego w kwocie 523 zł daje kwotę 5 627 zł, tj. netto ok. 469 zł miesięcznie. Łączny dochód netto uzyskany przez pozwanego w roku 2016 wyniósł 6 662 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k. 226-227,
2. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 166v,
3. informacja o dochodach i pobranych zaliczkach PIT-11 za rok 2016, k. 119-120,
4. zeznanie PIT-28, k. 121-122v,
5. informacja PIT-28/A, k. 123.

Pozwany M. J. (1) jest właścicielem trzech mieszkań. Mieszka sam, obecnie (od października 2017 r.) w trzypokojowym mieszkaniu o powierzchni użytkowej 80 m² przy ul. (...) w S., którego jest właścicielem. Mieszkanie to zakupił na kredyt, który już spłacił. Utrzymanie mieszkania obejmuje opłatę czynszu w kwocie 500 zł miesięcznie, w tym opłata za wodę i odpady. Ponadto ponosi opłaty za energię elektryczną w kwocie 80-100 zł miesięcznie, średnio 90 zł miesięcznie, za gaz w kwocie 250 zł miesięcznie, za telewizję i (...) w kwocie 90 zł miesięcznie oraz za (...) -50 zł miesięcznie, średnio 45 zł miesięcznie. Łączne koszty utrzymania mieszkania ponoszone przez pozwanego wynoszą 975 zł miesięcznie.

Pozwany M. J. (1) jest właścicielem kawalerki przy ul. (...), na Osiedlu (...) w S., w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Mieszkanie to wynajmuje za kwotę 800 zł miesięcznie, również opłaty za utrzymanie mieszkania ponoszą najemcy: czynsz w kwocie ok. 326 zł miesięcznie, gaz w kwocie ok. 266 zł miesięcznie. Pozwany na zakup mieszkania zaciągnął w roku 2008 kredyt w (...) Banku (...) na kwotę 139 834 zł, który spłaca w miesięcznych ratach po 666,60 zł. Na dzień 04.09.2017 r. spłacił kwotę 78 370,60 zł.

W maju/czerwcu 2017 r. pozwany kupił dwupokojowe mieszkanie o powierzchni ok. 70 m². Na zakup mieszkania zaciągnął w czerwcu 2017 r. kredyt w (...) Banku (...) S.A. na kwotę 199 000 zł, który spłaca w miesięcznych ratach po 1 050,64 zł. Obecnie mieszkanie to remontuje.

Pozwany M. J. (1) jest współwłaścicielem, w 1/2 części, nieruchomości przy ul. (...) w S.. Drugim współwłaścicielem jest jego brat M. J. (2). Nieruchomość składa się z lokalu użytkowego o powierzchni 20 m² oraz pomieszczenia piwnicznego o powierzchni ok. 100 m². Nieruchomość ta nie jest obecnie użytkowana. Czynsz wynosi 400 zł miesięcznie.

Pozwany posiada również dwie niezabudowane działki rolne w S., o powierzchni 1000 m² każda. Działki te kupił bezpośrednio po zakończeniu studiów. Jest również właścicielem samochodu osobowego marki T. (...) rok produkcji 2000, który kupił w czerwcu 2017 r. za kwotę 3500 zł.

Z racji tego, że pozwany jest pracownikiem (...) Banku (...) S.A., nie musiał płacić prowizji od przyznaných kredytów w tym banku i miał możliwość wcześniejszej ich spłaty, bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Łączna kwota zaciągniętych przez pozwanego kredytów wynosi 405 000 zł, spłata łączna rat wszystkich kredytów wynosi 2 425 zł miesięcznie.

W ramach tzw. „rozliczenia konkubinatu” pozwany otrzymał od D. G. w dniu 31 sierpnia 2017 r. kwotę 71 709 zł, w tym za poniesione nakłady mieszkaniowe w kwocie 69 050 zł oraz za nakłady poniesione na zakup samochodu w kwocie 7 000 zł (1/2 wartości samochodu) pomniejszone o koszty zamieszkania i utrzymania rodziny w kwocie 4 341 zł. Z uzyskanej z rozliczenia kwoty częściowo spłacił zadłużenie mieszkania, w którym obecnie mieszka, oraz zwrócił rodzicom konkubiny kwotę 9 000 zł za odsetki od darowizny. Pozwany nie posiada żadnych oszczędności.

Do indywidualnych kosztów utrzymania pozwanego należy zaliczyć również koszty wyżywienia w kwocie 500 zł miesięcznie, koszty zakupu odzieży, bielizny i butów w kwocie 200 zł miesięcznie, zakup kosmetyków i środków czystości w kwocie 100 zł miesięcznie, potrzeby kulturalne w kwocie 100 zł miesięcznie.

Pozwany M. J. (1) jest osobą ogólnie zdrową, nie pali papierosów, ćwiczy krav magę, biega, chodzi na siłownię. Za kartę M. płaci 89 zł miesięcznie, za krav magę 150 zł miesięcznie. Posiada niezbędny sprzęt do uprawiania tych sportów, kilka lat temu zakupił rękawice, ochraniacze i buty.

Łączne indywidualne koszty utrzymania pozwanego wynoszą 1 139 zł miesięcznie.

Wobec powyższego całkowite usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego wynoszą 2 114 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k. 226-227,
2. harmonogram spłat kredytu w (...) Bank (...), k. 151-152,
3. zestawienie obciążeń miesięcznych ul. (...), k. 165-165v,
4. faktura VAT za gaz, ul. (...), k. 166,
5. harmonogram spłat kredytu w D. Banku, k. 206-212v,
6. porozumienie dot. rozliczenia konkubinatu, k. 54-56, 118,
7. potwierdzenia dokonania przelewów, k. 84-85.

W czerwcu 2015 r. pozwany M. J. (1) wraz ze swoim bratem M. J. (2) odziedziczyli spadek po zmarłym ojcu J. J., w częściach równych, obarczony długiem w kwocie ponad 200 000 zł. Wobec dłużnika toczyło się kilka postępowań egzekucyjnych. W celu spłacenia długów ojca pozwany M. J. (1) zaciągnął w czerwcu 2015 r. w (...) Banku (...) S.A. kredyt na kwotę 120 000 zł. Jako zabezpieczenie kredytu, ustanowił hipotekę na mieszkaniu przy ul. (...) w S.. Zaciągnięty kredyt spłaca w miesięcznych ratach po 718,33 zł. Razem ze swoim bratem dokonywał spłat zobowiązań wynikających z odziedziczonego spadku.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k. 226-227,
2. akt poświadczenia dziedziczenia, k. 124-125,
3. harmonogram spłat kredytu w D. Banku, k. 153-156,
4. zaświadczenie komornika o długu, k. 126,
5. decyzja Naczelnika III US w S., k. 128-130,
6. potwierdzenie zapłaty podatku, k. 131,
7. spłata zadłużenia wobec Wspólnoty Mieszkaniowej M., k. 132,
8. uchwała Wspólnoty Mieszkaniowej M., k. 133-134,
9. decyzja ZUS o spłacie zadłużenia, k. 135-136,

10. email SM (...), k. 137,
11. potwierdzenie zapłaty na rzecz SM (...), k. 137v,
12. wykaz spłaconych zobowiązań za lokal użytkowy (...), k. 138,
13. potwierdzenie spłaty należności głównej wobec (...), k. 138v,
14. rozliczenie ze Wspólnoty Mieszkaniowej (...), k. 139,
15. potwierdzenie spłaty odsetek wobec Wspólnoty Mieszkaniowej (...), k. 139v-140,
16. potwierdzenie zapłaty kosztów egzekucji, k. 141,
17. potwierdzenie spłaty zadłużenia w E., k. 142,
18. umowa ugody spłaty zadłużenia w E., k. 142v-143,
19. potwierdzenie spłaty zadłużenia wobec (...), k. 144,
20. umowa o zwolnieniu z długu wobec (...), k. 144v-145,
21. pismo (...) w sprawie zadłużenia, k. 146,
22. potwierdzenie spłaty zadłużenia wobec (...), k. 146v,
23. pismo (...) o spłacie zadłużenia, k. 147,
24. wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum, sygn. akt. X GC 1218/12, k. 148,
25. pismo ugody z (...), k. k.149v,
26. potwierdzenie spłaty zadłużenia wobec (...), k. 149,
27. pismo windykacyjne spółki (...) S.A., k. 150,
28. potwierdzenie spłaty zadłużenia wobec spółki (...) S.A., k. 150v,
29. rozliczenie z zarządcą (...), k. 158-159.

M. J. (1) oprócz małoletniej powódki nie posiada innych dzieci, nie ma także na utrzymaniu żadnych innych osób. Od lutego 2017 r. pozwany dobrowolnie płacił alimenty na rzecz powódki w kwocie po 600 zł miesięcznie. Poza alimentami wydawał na córkę kwoty 200-300 zł miesięcznie. Ostatnio kupił córce trampolinę za 400 zł oraz rowerek za 500 zł. Partycypował także w kosztach zakupu mebli do pokoju córki w kwocie 1 000 zł.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k. 226-227,
2. potwierdzenie przekazu alimentów, k. 86-88, 160-163v,
3. potwierdzenie przelewu na meble, k. 214.

Kontakty pozwanego z córką odbywają się co drugi weekend oraz przez dwa tygodnie wakacji, przy czym przez kolejne dwa tygodnie opiekę nad powódką sprawuje rodzina pozwanego. W tym czasie powódka jest na wyłącznym

utrzymaniu pozwanego i jego rodziny. Poza płaconymi alimentami pozwany w czasie realizacji kontaktów zapewnia powódce wypoczynek w czasie wakacji, kupuje córce słodycze i zabawki, nie kupuje elektroniki. Kupuje córce również ubrania, chociaż matka powódki tego sobie nie życzy. W okresie wakacji matka pozwanego kupiła powódce sukienki. W roku 2017 pozwany pojechał z córką na 7 dni na wczasy do Ś.. Koszty wyjazdu wyniosły 2 000 zł. Poza wyjazdem do Ś. powódka przebywa również u matki pozwanego w L., gdzie pozwany dojeżdżał na weekendy, czasami wcześniej, w czwartek lub piątek. Ze względu na warunki mieszkaniowe pozwanego, kontakty weekendowe pozwanego z córką odbywają się w mieszkaniu ciotki pozwanego, usytuowanego po drugiej stronie ulicy (...). Ciotka pozwanego przez pół roku przebywa w Stanach Zjednoczonych i wówczas mieszkanie stoi puste.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k. 226-227,
2. potwierdzenia opłat za wczasy, k. 114-114v.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powództwo oparto o przepis art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców względem dzieci każdorazowo wyznaczany jest przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego to te, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych. Podkreśla się przy tym, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza natomiast treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice zobowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Powyższe nie oznacza obowiązku rodziców zaspokajania wszelkich potrzeb ich małoletnich dzieci, lecz jedynie tych, które są niezbędne z punktu widzenia celu ich wychowania i przygotowania do pracy. W tym kontekście należy zauważyć, że rodzic, który w związku z utrzymaniem dziecka ponosi koszty znacznie przekraczające standardowe i niezbędne wydatki związane z utrzymaniem dziecka, nie może żądać od drugiego rodzica, w szczególności znajdującego się w trudnej sytuacji majątkowej, partycypacji w ogóle ponoszonych opłat, a jedynie w tej części, którą wyznacza dyspozycja art. 96 k.r.o.

Pozwany jest ojcem powódki, a zatem zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. zobligowany jest do łożenia na utrzymanie małoletniej, która nie posiada majątku, ani źródeł dochodów, a zatem nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Powyższa okoliczność nie była kwestionowana przez pozwanego.

Ustalając wysokość alimentów należnych od ojca na rzecz córki, Sąd wziął pod uwagę zarówno usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem powódki, jak i możliwości majątkowe i zarobkowe jej obojga rodziców.

Okoliczność, iż małoletnia D. J. aktualnie mieszka z matką oraz że rodzice małoletniej żyją w rozłączeniu, jest niesporna.

W ocenie Sądu, deklarowane przez matkę małoletniej koszty związane z zaspokojeniem potrzeb córki w kwocie 2 000 zł miesięcznie są wygórowane i niektóre z nich nie mieszczą się w zakresie pojęcia „usprawiedliwionych potrzeb małoletniej” – zarówno co do istoty, jak i co do ich wysokości.

Dotyczy to w szczególności kosztów wyżywienia, które – zważywszy na wiek małoletniej powódki – nie mogą wynosić dodatkowo 400 zł miesięcznie, zwłaszcza, że małoletnia ma zapewnione trzy posiłki w przedszkolu. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego i zawodowego koszty wyżywienia dziecka zostały zatem stosownie zmniejszone, do kwoty 300 zł miesięcznie. Analogicznie, również deklarowane przez matkę powódki koszty ubrań w kwocie 300 zł miesięcznie zostały odpowiednio zredukowane do kwoty 100 zł miesięcznie. Dotyczy to również wydatków na rozrywkę i zakup zabawek, zważywszy na to, iż potrzeby kulturalne małoletniej zaspakajane są również w przedszkolu poprzez wyjścia np. do teatru. W tym przypadku koszty deklarowane przez matkę powódki w kwocie 200 zł zostały zredukowane do kwoty 50 zł. Konieczność odwołania się do zasad doświadczenia życiowego i zawodowego w zakresie ww. wydatków związanych z utrzymaniem powódki wynikała z tego, że strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, z których jednoznacznie wynikałyby wysokości wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem powódki, a o ich wysokości nie mogą świadczyć same tylko subiektywne twierdzenia uprawnionego.

Budzi również wątpliwości Sądu zasadność korzystania przez małoletnią z prywatnych odpłatnych wizyt lekarskich, zważywszy, że posiada ona ubezpieczenie w NFZ. Nawet w okresach weekendów i świąt pełnione są całodobowe dyżury lekarskie w wyznaczonych placówkach ochrony zdrowia. Zasadne byłyby prywatne wizyty tylko wówczas, kiedy dziecku należałoby niezwłocznie udzielić pomocy medycznej bez oczekiwania na wyznaczony, czasem odległy, termin wizyty. Nic też nie stoi na przeszkodzie, aby wizyty u lekarza planowane były z wyprzedzeniem i rezerwowane w ramach NFZ.

Jak zeznała D. G., ponosi ona również koszty psychoterapii, która pozwala jej funkcjonować normalnie i należycie opiekować się dzieckiem. Bez psychoterapii też byłaby w stanie opiekować się córką, jednakże uważa, że jest ona niezbędna, aby nie przenosiła negatywnych emocji na dziecko. Powyższe twierdzenia strony powodowej, jako nieoparte żadnymi dowodami, nie pozwalają na zaliczenie wydatków czynionych przez D. G. z tego tytułu do usprawiedliwionych wydatków na dziecko.

Wobec powyższego, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, koszty usprawiedliwionych miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniej powódki wynoszą ok. 1 700 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, sytuacja majątkowa i zarobkowa D. G. nie jest niewątpliwie niekorzystna, nie żyje ona w niedostatku. W chwili obecnej D. G. utrzymuje siebie i powódkę ze stałej pracy, za którą otrzymuje obecnie wynagrodzenie netto w kwocie ok. 4 093 zł miesięcznie. Co prawda, matka powódki wskazuje, że ma zaciągnięty kredyt na remont mieszkania, jak i pożyczkę u swoich rodziców, jaką zaciągnęła na spłacenie udziału konkubenta w mieszkaniu, w którym obecnie mieszka z powódką, jednakże nie przedstawiła na to żadnych dowodów, chociażby takich, jak umowa czy harmonogram spłat rat kredytu, a w takim przypadku Sąd nie może polegać jedynie na słowach strony powodowej.

Pozwany M. J. (1) posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne. Jest osobą zdrową, nie ma przeszkód do podejmowania pracy, nie ma również orzeczenia o niepełnosprawności ani o niezdolności do pracy. Ma stałą pracę, zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Ponadto uzyskuje dodatkowy dochód z wynajmu mieszkania. Łączne dochody netto pozwanego wynoszą obecnie 6 465 zł miesięcznie, natomiast całkowite usprawiedliwione koszty utrzymania 2 114 zł miesięcznie.

Pozwany ma dobre relacje ze swoją małoletnią córką. Kontakty pozwanego z córką przebiegają nienagannie, zgodnie z porozumieniem stron. W tym czasie pozwany sam sprawuje opiekę nad córką i wówczas jest ona na jego wyłącznym utrzymaniu. Oprócz płaconych dobrowolnie alimentów, pozwany wydatkował na córkę dodatkowo kwoty 200-300 zł miesięcznie, finansował wypoczynek i inne elementy utrzymania powódki. Kupił m.in. trampolinę i rowerek, partycypował również w zakupie mebli do pokoju powódki. Na te wydatki niewątpliwie było stać pozwanego, co potwierdzają osiągnięte przez niego dochody.

Pozwany M. J. (1) nie należy do osób źle sytuowanych; posiada znaczne dochody, jest właścicielem trzech mieszkań oraz dwóch niezabudowanych nieruchomości, jest również współwłaścicielem lokalu użytkowego w udziale 1/2 części, posiada samochód osobowy. Ustanowienie hipotek na każdym z trzech mieszkań w żadnej mierze nie zmienia faktu,

iż jest on osobą zamożną. Tymczasem pozwany próbuje stworzyć pozory osoby poszkodowanej i źle sytuowanej. Na mieszkanie, w którym obecnie mieszka, zaciągnął kredyt w celu spłacenia długów odziedziczonych po zmarłym ojcu. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów wynika, że długi te zostały spłacone przez spadkobierców w całości lub w znakomitej większości. Pozostałe dwa mieszkania pozwany kupił na kredyt. Na zakup ostatniej nieruchomości, trzeciego z kolei mieszkania, zawarł umowę o kredyt na kwotę 199 000 zł w dniu 26 czerwca 2017 r., a więc kilka dni przed wniesieniem pozwu o alimenty. Również w czerwcu 2017 r. zakupił samochód. Łączna kwota zaciągniętych kredytów opiewa na kwotę ok. 405 000 zł, pozwany spłaca je w miesięcznych ratach w łącznej kwocie 2 425 zł. Jednakże zaciągając kredyt lub inne zobowiązania, pozwany powinien mieć na uwadze fakt, iż ma na swoim utrzymaniu małoletnią powódkę. Obowiązek alimentacyjny ma zaś pierwszeństwo przed zobowiązaniami wobec banków i instytucji kredytowych. Dlatego konieczność spłaty kredytów, które nie służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych pozwanego, nie może zmniejszać jego możliwości alimentacyjnych.

Dokonując ustaleń co do zakresu partycypacji każdego z rodziców w kosztach utrzymania małoletniej powódki, Sąd wziął pod uwagę możliwości majątkowe i zarobkowe każdego z rodziców i doszedł do przekonania, że ojciec dziecka powinien w większym stopniu niż jego matka przyczynić się do utrzymania małoletniej, ponieważ matka realizuje swój obowiązek alimentacyjny również poprzez częstsze osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka, zaś możliwości zarobkowe ojca są większe niż matki.

W ocenie Sądu, dotychczasowe, jak i obecne możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na uiszczanie alimentów w kwocie po 950 zł miesięcznie.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych dowodów w oparciu o przepis art. 233 § 1 k.p.c. Sąd nadał moc dowodową i przymiot wiarygodności zgromadzonym w toku postępowania dokumentom, w tym również przedłożonym wyłącznie w formie fotokopii, które w większości nie były przez strony kwestionowane ani nie budziły wątpliwości Sądu. Powyższe dowody pozwoliły na ocenę sytuacji majątkowej i zarobkowej rodziców małoletniej powódki oraz zakresu jej usprawiedliwionych potrzeb. Ponadto Sąd czynił ustalenia faktyczne w oparciu o dowody z przesłuchania stron, w częściach, w których nie zostały one powyżej uznane za niewiarygodne.

Tak ustalając, Sąd zasądził od pozwanego M. J. (1) na rzecz małoletniej powódki D. J. alimenty w kwocie po 950 zł miesięcznie, poczynając od dnia 31 lipca 2017 r., tj. od dnia wniesienia pozwu, z prawem powołania się na płatności dokonane po tej dacie, skoro pozwany dobrowolnie uiszczal częściowo w tym okresie alimenty na rzecz powódki.

W konsekwencji powyższego, w części nieuwzględnionej, powództwo należało oddalić, jako wygórowane.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Zasadne jest, zdaniem Sądu, obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty nieuiszczonych przez stronę powodową kosztów sądowych, które stanowią 5 % dwunastokrotności zasądzonych alimentów. Zgodnie bowiem z art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu. Daje to kwotę 570 zł. Realna wysokość dochodu pozwanego pozwala mu na uiszczenie tej kwoty bez uszczerbku dla wykonywania przez niego obowiązku alimentacyjnego.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Stosownie do § 3 ww. artykułu, do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W myśl § 4 ust. 1 pkt 9 oraz § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, stawki minimalne wynoszą w sprawach o alimenty 60 zł, jednakże ustala się je od wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów. W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu wynosiła 18 000 zł, a zatem zgodnie z § 2 pkt 5 cyt. rozporządzenia w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika wyniosła 3 600 zł. Przy tym strona powodowa nie wykazała, aby w związku z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru poniosła dodatkowe koszty. Ponieważ pozwany przegrał sprawę w ok. 63,3%, dlatego w tej samej proporcji powinien zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty ustanowienia pełnomocnika, co dało kwotę 2 278,80 zł.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji wyroku.